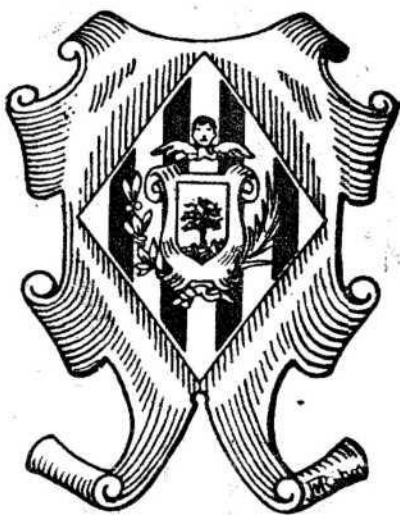

El Baix Penedès

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Vendrell, trimestre, 2'00 ptes; Fora, 2'25; Extranger, 3'00
Número corrent, 20 céntims
ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS
:: REMITITS: 15 CENTIMS LINEA ::
No s'admeten escrits sense firma — No es tornen els originals
ADMINISTRACIÓ: IMPREMTA RAMON

**Franqueo
concertado**

POST ELECTORAL

Ha passat la onada electoral amb tota la seva força deixant una restrallera d'atuacions apassionades, campanyes violentes, paraules groixudes, gests incalificables i demés coses que no cal retenir a la memòria. Es cosa massa trista veure com per a fer atmòsfera propícia als ideals de cada partit hom hagi d'apelar a aquestes grolleries incalificables; i és cosa massa depriment constatar com per exercir el deure més important de la ciutadania hom es veu pressionat per tota mena de imposicions i amenaces morals i fins i tot materials. I després encara es parla de què unes eleccions són una consulta a la massa del poble, quan la majoria de ciutadans es veuen obligats a dir el que no senten, uns per amenaces, altres per egoisme i els més per una covardia que fa més mal que totes les equivocacions que puguin sofrir els partits polítics actuant.

En el mar tempestuós de la política acabem de presenciar aquest tràngul, i avui, en les aigües ja un xic més quietes, hi queda surant una tendència dretana. ¿Com actuarà ara la dreta? Veus ací una pregunta que es fa difícil contestar. També la dreta compta amb elements efervescent que poden donar un trastorn; també la dreta pot caure en els mateixos pecats que han deixat tant mal parada la esquerra; també la dreta cova en el seu sí actituds gens tranquil·litzadores. Del seny dels seus dirigents depen la seva estabilització i d'aquesta en dependrà que la República encerti un camí profitós. Si la dreta es deixa portar per els extrems, farà tant de mal, o potser més, que no han fet les impremeditades actuacions esquerranes, massa radicals per el que és el nostre poble. Si la dreta se sent veritablement republicana i s'orienta vers una llibertat i democràcia regida i inspirada vers un sentit governamental, justicier i equitatiu, pot fer un gran bé i facilitar que tornin les coses al lloc que'ls correspon, al lloc d'on un mal encert les desarrambà massa.

Forta és sempre la responsabilitat dels partits que s'encimbellen a les altures del governament dels pobles; i en el cas actual potser i tot és més greu encara aquesta responsabilitat, doncs per a reeixir la actuació dretana caldrà que s'inspiri en un sentit ecuanim i acatador d'un règim que encara aquí no ha sigut exercit per les dretes, i això potser li ha d'esser l'escull que més pot contribuir a desbaratar-la. Déu fassí que encerti.

Notes marginals de viatge

VIII

PARIS (del 8 al 15 de Setembre).

Folies Bergère. Rue Richer. La ciutat de nit te un encís com de conte o faula. La sorprenent claror lluminosa rivalitza amb la del dia natural. Vibracions centellants de tots colors reverberen als ulls nostres, mentre l'auto brunseix fins a deixar-nos al Folies Bergère, on una gernació s'apresta a veure «La Revista de l'Amor». Després de la guixeta on adquireixes el seient, tens d'anar al control, on tres individus vestits impecablement de smoking et senyalen la localitat, i els porters, vestits elegantment d'uniform, t'obren la porta del vestibul que dona a un magnífic «hall» endomassat en el qual unes pispiretes guardarrobes et demanen el capell, a l'ensems que un garçó t'ofereix el programa per tres francs. En l'hall, hi ha com un teatrino, en el qual durant els entreactes un cor de cinc russos maquillats a la perfecció canten cançons enyoradisses de l'estepa, acompanyats al piano per una ru-

ssa vestida amb riquesa aristocràtica, a l'ensems que ells, emprò, en llurs rostres no s'hi endevina el sofriment de l'exode, al contrari, sembla veure'ls-hi la renunciació de la pàtria llunyana per aquest país adaptable a tots els gustos. Aquest lloc queda convertit en superb salons. Unes taules minuscules amb un pitxell de flors al mig, són les encubridores de tota la gamma de flirts i follies del París de l'amor. L'atmòsfera està carregada dels perfums mes rars i cars de les dames, que llueixen uns escots temptadors, i els senyors porten el seu smoking o trajo negre la majoria, en tant que elles i ells en mig dels polins de societat beuen unes begudes del diable, que enboten els sentits i aturdeixen els instints. Unes cambreretes, t'ofereixen tabacs, flors, bombons, postals, diem-ne artístics, mentre una música estrafalària et crida l'atenció per si vols veure ballar «la dansa del ventre».

En altres llocs també hi ha un seguit de trenca colls que fora un mai acabar el mentar-los, deixem doncs la música que toca i parlem de la sala del teatre. L'hall comunica al pati de seients i llot-

ges i una gran escalinata de marbre composta de dos trams, condueix al pis. La concurrència hi és abigarrada en extrem. Davant dels nostres seients uns personatges indostànics, amb turbans uns, altres amb trajos molt semblants als boiescuts nostres, contemplen l'espectacle. Japonesos, xinos, anglesos, nord-americants, etc. etc. i tota aquesta població que te París i que es renova constantment, dona la sensació d'exotisme en l'habillament peculiar d'alguns visitadors que fa pendant amb els indígenes quins, començant pels músics, donen la sensació de la sobrietat en el vestir.

I de la revista què, n'hem de parlar? Es clar que sí! Procurarem sintetitzar, doncs. Si no fos aquesta massa flotant de persones no podria sostenir-se, car el gasto és fabulós, però com que'l públic es renova diàriament això fa que's pugui representar amb una fastuositat inusitada, com mai haviem vist, i això que'l plorat Bergès en el nostre Principal Palace n'havia presentat algunes de ben acceptables quan la gran guerra, però que no poden comparar-se. Detallar l'argument, per què? Cuadros sobresortints quasi be tots. Ens frapà «Tempestat en ple Occeà i vaixell a fons». Argumentació, treball, perspectiva, direcció i presentació, és inútil el·lojar-les, cal veure-ho per a poguer a preciar la tècnica teatral i el solucionament de llums. Altre quadro: «Col·legi de l'amor», en ell hi actua un actor disfressat de professora anglesa amb el «maxim d'art», no com aquí passa, que quan s'interpreten tipus així s'abarrogan mostrant un personatge equivocat i obc. L'artista que interpreta aquesta «professora» és alt i prim com un pal, fa fer unes variacions a totes les noies besant-les a cada una, i ensenyant-los-hi com s'ha de fer una «llarga besada»; però cal advertir que no te res de pornogràfic i un sí picaresc de bona llei. Es un sketch ben trobat. Hi ha un altre quadro on una porta daurada resta tancada i uns angelets minúsculs i alats l'obren amb una gran clau i representa una arna on es desenrotlla la lluita de les abelles per a proclamar rei que sigui l'amo i senyor. Es d'una visualitat i riquesa que no te parió. Bella escena musicada i argumentada. A teló curt veiem un exèrcit de soldats moruns que des de'l noiet mes petit fins a l'home altíssim i fornit; amb ordenada ascensió van caminant vers al minaret, en tant que'l decorat va tombant mogut per una plataforma

que marca la perspectiva de les cases llunyanes i que's van apropant degut a la presentació dels personatges, molt ben graduats en formació, lluint vistosos uniformes típics amb llurs correates i espingardes, que donen la sensació d'una marxa real i vertadera, acompanyant-los un cant guerrer i acompasat: és verament d'un efecte esplèndid per la seva simplicitat ben conjuminada. I farem punt en el «Domador de lleons» a fi de no abarcar més espai en aquesta crònica. Dirieu que és una gàvia en ple circ eqüestre. Ara que els lleons, son «lleones». Unes noies d'una bellesa perfecta mostrant la seva nuditat encantadora i que imiten als reis de la selva esplèndidament, emprò ve el domador, artista musculós, amb revolver i fuet, acabant vencent i dominant a aquelles bestioletes que'l bon Déu ha posat damunt la terra, per a goig dels homes i que a dins de la gàvia encara ens les fa més atractives. La impressió nostra referent al Folies Bergère és que és el teatre de la revista abarcadora d'universalitat, amb el seu dadasall de llum, artistes enters i presentacions abracadabrants. Domina la presentació i el treball reix. En quant a l'art ínfim o sigui la part destinada al cant, queda, no en plà inferior, però si discretet tan sols. Val a dir per això que no trobem a faltar el cant del tenorino i la vedette, per que la revista en aquest local no segueix la trajectòria de donar llum a «ells» sino a tots. I a fe que ho aconsegueix.

Mot final: El «pourboir» és més que obligat, l'inciten, l'apremien i t'obliguen aquelles noies gentils a que els hi donguis estrena. Elles no sabran la llengua llur de cada concorrent, però el grau d'universalitat en tractar amb les persones de tot el món, fa que hom no pugui eludir, i elles s'esforcen en fer entendre que el «pourboir» és la «propina» amb un xamporreix pintoresc i encantador.

Oh! El bell París, somniat nostre, com ens captiva!...

ICAR

Barcelona, 22 de Novembre de 1933.

UNA DISTINCIO QUE AGRAIM

Ha arribat a les nostres mans el número 1795 de l'antic i acreditat periòdic «Le Progres» que es publica a la ciutat d'Annemasse (Alta Savoia) en el qual s'hi reproduïx l'article del nostre estimat amic i col·laborador en Ramon Sa-

garra en que parla d'aquella ciutat i que forma part de la sèrie d'escrits que d'ell venim publicant baix l'epígraf «Notes de viatge».

La importància que dit periòdic dona a les dites ressenyes repercuteix també vers el bon nom de la nostra humil publicació i per tant també al de la nostra estimada vila i Catalunya, per quin motiu en sentir-nos honorats, ens és plaent traduir a continuació les frasses laudatòries que dedica tan a l'amic Icar com a la nostra fulla, per les que n'hi trametem les més expressives mercès.

Diu així el confrare «Le Progres»:

«El periodista espanyol ben conegut Ramon Sagarra, havent realitzat una excursió per França i Suïça, acaba de publicar baix el nom de *Icar* en el periòdic EL BAIX PENEDES les seves impressions de viatge.

Un dels articles, escrits en català, està dedicat a Annemasse, i un amic nostre, antic veí de la nostra ciutat, el senyor A. Verderan, ens ha fet la traducció que publiquem a seguit:

(Aqui publica l'article traduït)

Es amb plaer extremat que fem constar la publicitat donada a la nostra ciutat i bella regió per el periodista espanyol Sagarra en el periòdic EL BAIX PENEDES aquesta publicació que va a centenars de persones que ignoraven el nostre bell recò del nostre país; ara no tenim cap dubte en les formoses conseqüències que pot reportar-nos.

Felicitem i remerciem al senyor Sagarra el no haver-se guardat per ell sol les impressions inoblidables que ell guarda de la seva estada a Annemasse»

Primera campanya Nacional del «Segell Pro Infància»

Què és el «Segell Pro Infància» Per a quins ho ignoren

A Catalunya a l'hora actual molta gent es pregunta: Què és un Segell Pro Infància?, car la petita imatge de salut pròxima a sortir a casa nostra, no és coneguda de tot-hom com ho és ja fa temps als Països Escandinaus, Alemanya, França, Estats Units i altres, on amb noms diferents, fa meravelles d'engà de molts anys.

Fou un humil carter Danés Einar Holboell, mort fa quatre anys, qui en 1904, va tenir aquesta idea genial: crear un segell de 10 cèntims, que venut en tots els anys dintre el mes de Noèl, en el moment en que tots els cors s'obren a la generositat, recordaria a tothom que és la tuberculosi i produiria per una contribució voluntària i fàcil, quantitats acumulades que deuriem esmergar-se per a foragitar la cruel malaltia i portar la salut als infants.

Quan es coneix el mal, el diner, no és el nervi de la guerra contra els flagells socials que desolen la humanitat? I l'experiència palesa netament que la malaltia s'extingeix a mida que l'esforç financer augmenta envers aquesta campanya. Als Estats Units, mercès aquest segell, des de la seva implantació, la mortalitat per tuberculosi ha devaltat d'un 50 per cent.

La Generalitat de Catalunya, s'ha imposat també la tasca de defensar en tots els aspectes, la salut dels nostres infants i aquest any comença la primera experiència, creant el «Segell Pro Infància». En el mes de Desembre i fins a Reis, es vendrà la petita figura de salut, quina imatge canviarà tots els anys. Contràriament a molts segells estrangers similars

que representen en general una imatge banal, això és, el retrat d'un rei, el pare Noèl, etc., el Segell Pro Infància, simbolitza quelcom de eficaç; una gentil infermera protegint entre els seus braços un infant. El Segell, és, doncs, a la vegada, educador i productor de mitjans.

El «Segell Pro Infància», és únic i nacional: és l'únic que deu ésser venut oficialment en els llocs públics i que està plagat sota l'alt patronatge del Govern de la Generalitat de Catalunya.

El Comité Directiu Central del «Segell Pro Infància», organitza la venda d'una manera general per les seves directives, per un esforç de publicitat, trametent als Comités locals de venda els Segells necessaris dintre les possibilitats de pagament, així com del material de propaganda.

A cada comarca s'ha creat un comité Comarcal i a cada vila un Comité Local de venda del «Segell Pro Infància», sota els auspicis dels alcaldes respectius i de les personalitats més rellevants de la població.

Aquests comités es componen de totes aquelles persones que puguin tenir una acció directa amb el públic: Professors, Premsa, Ràdio, Societats, etc., i tots aquests voluntaris, són els animadors de la venda; ells s'encarreguen de cercar i convencer als venedors, d'indicar-los hi els mètodes a emprar pel pagament eficaç del Segell, mètodes que varien fins a l'infinit i que depenen abans que tot del zel i l'ingeniositat del venedor.

El «Segell Pro Infància», serà presentat en dues formes: en carnets de 20 segells al preu de 5 cèntims cada ú. o sigui 1 pesseta el carnet i en fulla de 100 segells o sigui 5 pessetes cada full.

La primera forma va destinada al gran públic i la segona a les administracions, Banques, Comerços, Entitats oficials o particulars, etc.

Solament a França, en set anys, s'han venut 953 milions de segells que han produït la respectable suma de 90 milions de francs nets de benefici, i els seus beneficis han estat de resultats tan positius com ho palesa el que a París la mortalitat solament per tuberculosi hagi disminuït de 5.2 a 2.3 per 1000, és a dir una economia en aquella capital de 8.300 vides humanes l'any.

Creiem que pel moment aquestes dades són prou eloqüents per a estimular als catalans a comprar tots el major nombre possible de segells i en un altre article exposarem dades de diversos països que demostraran quant benefactora és aquesta obra.

Un Ministre francès deia: «Aquest Segell donarà la Victòria en contra la tuberculosi quant l'humil imatge, venuda cada fi d'any serà la contribució voluntària de totes les masses, compenetrades de llur deure social, contra els estralls del terrible flagell».

Llavors tothom ho haurà comprés i adquirirà el «Segell Pro Infància». — A. Alier Torrens, Cap dels Serveis «Segell Pro Infància».

DE COL-LABORACIÓ

Pro riqueza forestal

Existe desde tiempo inmemorial, cierto prejuicio, que es origen de malquerencia por parte de muchos agricultores y terratenientes para con el árbol: el árbol cria pájaros, dicen; y los pájaros merman los trigales. Esta afirmación, que es una sentencia para el árbol y para el pájaro, tiene la particularidad de poner de manifiesto en el que la sostiene, la mezquindad de un hombre, que le apena contribuir con unos granos de cereal al sostenimiento de unos animales que él considera perjudiciales, granos, que en cantidad mayor

Casa Mumburú

VENDRELL

Rebudes les novetats d'hivern en totes les seccions

Esplèndids assortits

Sempre darreres Novetats

Colorits de moda

él por desidia, o imperfección de labor, dejará después de la recolección abandonados, a merced de las hormigas, menos útiles que el pájaro, y que pone de manifiesto también la doble ignorancia de su parte, de la utilidad del pájaro i del árbol, que lejos de ser perjudiciales a los intereses de la agricultura, son por lo contrario, dos factores indispensables para su prosperidad i apojío.

Una sencilla observación, bastará para demostrar la poca solidez de los argumentos en que se basa este perjuicio, que no obstante, causa grandes daños a la nación; cualquier agricultor habrá podido observar que la ausencia de pájaros, puesto que en trigales rasos se ven con frecuencia tantos o más pájaros que en campos arbolados, de modo que el agricultor que influido por este prejuicio deja de arbolar sus campos o arranca los árboles que en ellos habia, además de que no consigue el fin que se proponia, deja de percibir los beneficios y compensaciones que el arbolado reporta, y si se tiene en cuenta que los pájaros, por lo timoratos y movibles que son, rara vez se sacian en un mismo campo, sino que van de un campo a otro recorriendo durante el día varios campos, y pican-do más o menos en todos, se comprenderá que el perjuicio que causan es más aparente que real.

Controlemos ahora la labor que hace el pájaro, y veremos que por lo utilísima que es, merece nuestra protección, respeto y aprecio; la mayoría, por no decir todos los pájaros, son insectívoros, es decir; devoradores de insectos; el insecto es el enemigo del hombre y el destructor, en grande escala, de los frutos del campo, origina enfermedades y epidemias en los pueblos, destruye y pudre los frutos del campo

que son el premio o compensación de esfuerzo del hombre, y siendo el pájaro el instrumento que la Providencia ha puesto al servicio del hombre para la destrucción del insecto, pues mientras unos los cazan en pleno vuelo, como la golondrina y el vencejo, otros los cazan en las propias plantas o en tierra, como el gorrión, el ruiseñor y otros; y siendo así, ¿cómo se explica este odio al pájaro, si es el mejor amigo y colaborador del hombre? El tan odiado gorrión aunque algunos agricultores crean lo contrario, es el insectívoro más eficaz, y más conveniente.

Y ¿qué decir del árbol?, acaso, ¿no se hace a si mismo, la más cálida, la más entusiasta la más convincente propaganda? Por muy rudo que sea un hombre, ¿podrá pasar indiferente por dentro del arco triunfal magnífico, que le ofrece una carretera bien arbolada como las hay en Cataluña, mientras aquellos árboles, dóciles benefactores de la humanidad, al conjuro de una voluntad Divina, se adornan de verdes y variadas hojas para alegrarle y protegerle con su sombra, mitigarle la fatiga y el calor, y para hacerle sentir las delicias de un ambiente acogedor? ¿Quién contemplará indiferente en un día esplendoroso de primavera, cuando a la consigna de un guiño de Febo, toda la arboleda aparece engalanada de aromática flor o de tupida fronda, un parque, un valle, una ribera, un monte, o un paraje bien arbolado, mientras, al soplo del aire que mece sus copas, a un mismo tiempo que al unísono susurrarán un himno de paz y de amor a la vida, nos envían el hálito de su esencia perfumada y purificadora?

BARTOLOMÉ BARÓ

(Continuarà)

LITERARIES ESCLATS

Els homes trobém
la vritat amarga,
i a tots en sap gréu
s'ho tirin en cara.
Retreure volém
les faltes dels homes,
i no permetém
retreguin les nostres.
No pateixes per ningú,
procurant per tú només,
que'n el món, al capdavant,
qui més hi fà, més hi pert.

Cadenes que al cor
amarren nostra ànima,
són els desenganys,
pesars i desgràcies.

Els grans pensadors
observen les coses,
posant de relléu
les faltes dels homes.

Les misèries del món
són tan petites,
que a dins de nostres cors
totes es fiquen.

Amb el vent tú t'assembles
moltes vegades,
puig com ell molts cops xiules
i vas a ratxes.

¡Quants homes hi há grans
només d'estatura,
que molts de més xics
els guanyen d'altura!

Caldria tenir
la sang tots d'orxata,
pel cor no glatir
devant la desgràcia

VALENTÍ CARNÉ

Davant Jesús crucificat

Poesia recitada per el Rvrent. Sr. Arxiprest
Mn. Joan Guilera en l'acte d'homenatge que
tributà el nostre Arxiprestat, amb assistència
del Sr. Bisbe Dr. Manuel Irurita, a la imatge
del Sant Crist de Salomó, el dia 8 de Setem-
bre passat, amb motiu del dinové centenari
de la mort de Nostre Senyor Jesucrist.

Vos adorem Senyor, i vos beneim
perque per mitjà de la vostra Santa
Creu haveu redimit al món.

Aquí teniu gran Senyor, els fills d'eixa terra
que passant la planura i deixant l'alta serra
vostra imatge sagrada venim a adorar.
Al Pastor, ben fidels en solemne romiatge
bó i seguint, amb daler, son paternal guiatge,
a Vos Déu Redemptor venim a festejar.
Es prou cert que l'infern rencorós mou la testa,
en sa ràbia asquerosa, ben cuí i manifesta;
son imperi terrible voldrà ell demostrar.
més, nosaltres tenim la fé a Déu promesa
i valents, sols per vos la guardarem, i amb fer-
el poder del infern havem d'enderrocar. [mesa.
Cert que molts dels fills vostres hi ha que os
[aborreixen
i lleions de gentils que tampoc vos coneixen
tots conspiren pogueu tornaos crucificar
pro nosaltres, bésant amb amor la creu santa
detestem tots els plaers que l'fer dimoni implanta
i els pecats que fa el món cercarem reparar
celebrant amb fervent devoció el Centenari
de la vostra, mort santa al cimall del Calvari.
Tot el nostre agraïment voldriem palesar;
per l'Església divina, avui tan perseguida,
si convé, en sa defensa, fins darem la vida
oh Senyor! ans morir que claudicar,
que'l morir per al món és vida vertadera
és l'ideal que'l cristià conseguir amb fé espera
i que un jorn ha de veure tornar realitat.
Els seus passos veureu que amb dalit encamina
fent sa vida, bellesa santa i pelegrina
per què Vos la victòria li haveu assegurat,

JAUME CANIS

Salamó, 8 Setembre 1933.

Magatzem de Calçats de Isidre Martorell

Sabates per a homes, dones i infants

Espardenyes, amb sola de juta i goma, de totes classes

Calçat amb llanta per obrers i nens

marca «GOLIAT» màxima resistència

contant la casa amb eines necessàries per odobar dit calçat

CONSULTI PREUS ABANS DE COMPRAR

MOSAICS HIDRAULICS URALITA MATERIALS DE CONSTRUCCIO

J. JULIVERT

Aquesta casa ha traslladat el seu Magatzem i Despatx
al Passeig del 4 de Març, núm. 15. - VENDRELL

Frederic Ferré Aguiló

VETERINARI

VACUNACIONS
CASTRACIONS
APLICACIONS DE FOC

FERMI GALAN (MURALLA), 16, 1.ª

TELÈFON 15

VENDRELL

AGRICOLES

El Congrés Internacional d'Avicultura de Roma

L'avicultura catalana, que avui es pot dir
que és de les més avançades i progressives,
va prendre part d'una manera rellevant al
darrer Congrés Internacional i Exposició Mun-
dial d'Avicultura celebrats el mes darrer a la
Ciutat Santa. La notable revista *Agricultura
i Ramaderia* en pública una acurada i exten-
sa ressenya en el número del mes de novem-
bre. Ademés apareixen en aquest número els
següents treballs:

Els conflictes de la terra. Lletra desclosa a
un amic rabassaire, Raül M. Mir; Les trasbal-
sades del vi, Lluís de Recasens; Cria racional
dels porcells, Antoni Guitart; Els bolets men-
gívols, Jaume Torros i Llopart; La superpro-
ducció bladera i la cria cavallina, Ramon Ros;
La poda de l'ametller, Joan Vallés i Estruch;
Elogi de la llar pairal, Emili Pascual d'Amigó;
El V Congrés i Exposició Mundial d'Avicultu-
ra de Roma, M.; El que diu la premsa: La
reintegració al camp, E. Brufau; Protecció o
esclavitud?; Recerques pràctiques: Com com-
baten la mosca de la fruita al Marroc oriental;
L'horta de València; La farmàcia a les cases
de pagès; La utilització del fred en els molins
d'oli; El valor alimentós de la garrofa; Olives
confitades; Notes informatives: Dades expres-
sives; Als rabassaires caldrà culpar del poc
preu del vi d'enguany; Patata primerenca;
Ordi extraordinari; L'augment de preu dels
productes alimentosos; Les taronges que es
cullen a tot el món; Llibres; Calendari de
sembres; El mercat.

S'envia un número de mostra gratuïtament,
demanant-lo a l'administrador del periòdic,
Trafalgar, 76, Barcelona.

ESPECTACLES

I, és clar, no sempre la bona, resulta
ésser-ho indefectiblement. Hi ha oca-
sions en que els papers estan invertits,
i el que se presenta en llòc de distinció,
no se sap com, passa al segon terme
sense remissió. Això passà al Vendrell,
diumenge passat: *Pistoleros de
agua dulce*, un film còmic per excel·lèn-
cia, va agradar molt; val a dir que, més
que l'obra varen contribuir al èxit els
germans Marx, uns gats dels frares,
potser més clowns que artistes de cine,
però que no pot negar-se'ls-hi una grà-
cia especial, ni l'ésser uns bons excèntrics
musicals. Sino que'l plat fort ha d'estar
constituït, sembla, per un assumpte
dramàtic, aquesta cinta podia ben bé
ocupar el llòc principal. I no és pas
que la que hi anava, no sigués ben ac-
ceptable: *La Fruta amarga*, amb la
Virginia Fabregas, qui és una bona ac-
triu formada en el teatre castellà, és
una obra àspra, de difícil digerir, de
forta envergadura. Però com que també
se desenrotlla en ambients foscos i
escabrosos, tal com ara deu ésser mo-
da, no acabà de satisfer.

Al cine del Industrial no varen estar
pàs gaire encertats; després de la pri-
mera, hom esperava que la «bona» tra-
gués el regust de l'altra, emprò no hi
havia prou substància per a contrabalan-
cejar l'efecte produït per els caballistes
del *Oeste*, qui son pesa obligada en
aquell cine, a primera hora.—REFRAN.

BIBLIOTECA POPULAR

Alguns dels llibres darrerament rebuts

- Diccionari Enciclopèdic de la llengua catala-
na. Barcelona. Salvat 1932. Vols. I II.
Llorens i Barba, X.—Iniciació a la filosofia.
Barcelona 1933. Col. Pop. Barcino, 89.
Serra Hunter.—Filosofia i Cultura. Barcelona
1930 32. 1.ª i 2.ª sèrie.
Genest, E.—Figures i llegendes mitològiques.
Barcelona 1932.
Pi Margall.—La Federación. Madrid 1880.
Carrión, P.—La Reforma agraria. Madrid 1931
(Estudios políticos sociales y económicos
núm. 14).
Durkheim, E.—El Socialismo. Barcelona.
Hirsch.—Crítica del socialismo. Barcelona
(Biblioteca Georgista. Vol. 19).
Olberg, O.—El Nacional socialismo. Madrid
Col. Cultura política número 20.
Constitución de la República Española. 2.ª
edición. Barcelona 1932. Biblioteca fiche-
ro Manual.
Código civil español ajustado a la edición
oficial. Madrid. Biblioteca Reus del Estu-
diantе volum núm. 1.
Manual de reforma agraria. Madrid 1932 33.
1.ª y 3.ª parte.
Manual del matrimonio civil y del divorcio.
Madrid 1932.
Posada, Al.—Feminismo. Madrid 1899.
Vallés, E.—Matemàtiques del treball. Barce-
lona 1932. (Manuales Escolars Barcino vol.
LLL).
Echegaray.—Ciencia popular. Madrid 1905.
Parodi.—Tracción eléctrica. Barcelona 1928.
(Diputación Provincial de Barcelona).
Marco, S.—Per la humanització del moble.
Barcelona 1932.
Martinell, C.—L'art català sota la unitat es-
panyola. Barcelona 1932.
Ciervo, J.—El arte y el vivir de Fortuny.
Barcelona.
Orbea.—Cursos atléticos. Barcelona. (Los
Sports)
Elias Juncosa.—Football asociación. (Los
Sports).
Lull, Ramon.—Arbre de Sciència. Mallorca
1917. Tomo I.
Lull, Ramon.—Libre de Blanquerna. Mallor-
ca 1914.
Lull, Ramon.—Libre de Sancta Maria. Ma-
llorca 1915.
Bellafila.—Tres estels i un ròssec. Sabadell.
(Edicions La Mirada).
Rovira i Virgili.—Teatre de la Natura. Saba-
dell 1928. (Edicions La Mirada).
López Picó.—Assonàncies i evasions. Op.
XXVII. Barcelona 1933.
Riba, C.—Estances. Llibre segon precedit de
la reacció del primer. Sabadell 1930.
López Rico, Emilio.—Cuatro de Marzo de
1874. Donatiu de l'autor. (Edicions La
Mirada).
Azorín.—Un pueblecito español. Riofrio de
Avila. Madrid 1927. Obras comp. tomo
XVII.
Valera.—Florilegio de poesias castellanas del
siglo XIX. Madrid. Tomos I-V.
Del Valle Inclán.—Aguila de Blasón. Madrid
1921. (Obras de... Vol. XIV).
Del Valle Inclán.—Farsa de la enamorada del
rey. (Obras de... Vol. XIV).
Marquina.—Teresa de Jesús. 2ª edición. Ma-
drid 1933. (Biblioteca Literaria de autores
españoles y extranjeros. Vol. 34).
Almeida Garret.—Fray Luis de Sousa. Ma-
drid. (Las Cien mejores obras de la litera-
tura universal. Vol. 32).
Castiglione.—El Cortesano. Madrid. Vols. I-II.
(Las Cien mejores obras de la literatura
universal).
Sanctis.—En torno a la Divina Comedia. Ma-
drid 1919. Biblioteca autores célebres 25.
Galdoni.—La Locandiera. Madrid. (Las Cien
mejores obras de la literatura universal
número 49).
Goethe.—Antologia. Generalitat de Catalunya.
1932.
Heine.—El libro de los cantares. Madrid. (Las
Cien mejores obras de la literatura univer-
sal. Vol. 56).
Schiller.—Guillermo Tell. (Las Cien mejores
obras de la Lit. Univ. Vol. 63).
Azorín.—Don Juan. Madrid 1927. (Obras
completas).
Barolay.—El Rosari. Barcelona 1931.
Bertrana, P.—El vagabond. Barcelona 1933.
Blasi i Rabasa.—Dues vides i un amor. Barce-
lona 1933. (Bibl. Gentil).
Poley.—La marraine de Georgette. París.

FA 40 ANYS

Resum de les notes locals publicades en «El Vendrellense», setmanal predecessor nostre, edició del dia 19 de Novembre 1893.

—Es reuniren a vila en assemblea les diferents seccions de la federació de boters de Catalunya per a tractar de l'aixecament de la vaga que venien sostenint contra la casa Torres de Vilafranca, assegurant-se que aquella acabaria tot seguit i que's reprendria el treball a totes les «botigues».

—Un dels dies d'aquella setmana va obtenir el títol d'advocat a la Universitat de Barcelona el llavors jove Francisco Vidal i Socías, (e. p. d.) de qui es donava la nova que obriria despatx a vila.

—El dilluns va sentir-se un lleuger sisme que també fou notat a Sant Vicenç i a Bellvè.

—La collita de les olives, tot i les pedregades sofertes, fou relativament abundosa.

—Fou concedida la commutació de la pena de mort a la condemnada Dolors Grases, d'Altafulla. Per cert que segons informació periodística dit indult fou debatut llargament en el Consell de Ministres durant una hora, quedant en un empat de 4 a 4 per dues vegades essent concedit dit indult per costum de fer-ho quan es presentava empat.

INFORMATIVES

Notes municipals

L'Ajuntament en la seva darrera sessió va acordar: aprovar l'acta de la sessió anterior; complimentar la correspondència i butlletins rebuts durant la setmana; contribuir amb 25 pessetes a la subscripció promoument a Galán i Garcia Hernandez; concedir una subvenció de 25 pessetes a la Federació de cecs de Catalunya; que passi a informe de la Comissió de Foment una instància de Manuel Prats; aprovar diverses relacions de despeses; aprovar definitivament el repartiment de la contribució territorial; i després d'alguns precs i preguntes va aixecar-se la sessió.

NOVES

Una recent ordre del ministeri d'Agricultura disposa que tots els colliters de vins, ja siguin propietaris, parcers o arrendataris, Sindicats, Societats, Entitats o particulars dedicats a la elaboració, comerç o venda al detall de vins i altres productes derivats del raïm, estan obligats a presentar als respectius Ajuntaments, durant el mes de Novembre, una relació per triplicat i per cada un dels cellers o establiments que posseeixin, i amb les dades que s'indiquen.

P. Casanova i Riús

ADVOCAT

(Del Col·legi d'Advocats de Tarragona)

Prat de la Riba, 1, entr. 301 VENDRELL

En contesta a la nostra lletra oberta dirigida al senyor Administrador de Correus d'aquesta vila que insertarem en el número passat, hem rebut de dit senyor la següent:

Sr. Director de EL BAIX PANADES.

Interior

Muy distinguido Sr: Contestando a su escrito que formula en su periódico de fecha 19 del corriente, debo de manifestarle que la falta de retraso motivado en su semanario, no es causa de esta Estafeta, ya que el personal a mis órdenes cumple con celo el desempeño de su servicio; no obstante, le notifico que la falta es seguramente del Negociado de Impresos ordinarios en Barcelona, ya que allí se acumula una infinidad de impresos de toda España y Extranjero, siendo en la actualidad el personal bastante escaso en dicha Principal.

Con fundamento de causa veo la razón que lleva; pero, ruégole tenga la amabilidad de mandarme los nombres de los Sres. subscriptores que con retraso reciban su semanario para así poder formular por oficio a la principal de Barcelona o puntos donde residan los Sres. subscriptores, para que investiguen las Oficinas durante cuatro días (o sea un mes), la llegada y entrega del periódico, y así se podrá comprobar de donde parte la falta de dicha irregularidad.

Lo que le comunico para conocimiento de los Sres. subscriptores.

Se reitera de V. suyo affmo. q. s. m. e. El Admor. Correos, SIXTO TERRERO. Vendrell, 24 Noviembre 1933.

Agraim al senyor Sixto Terrero la ajuda que'ns presta per a corregir els defectes de què tant se'ns queixen els nostres subscriptors i recomanem a aquests vulgan tra-

Es indiscutible

QUE 'L

Confort
Higiene
Comoditat
Pràctic i
Econòmic

s'assoleixen

CUINANT

AMB

G**A****S****Res tan ideal!**

¿Ho dubta?...

doncs convencis vosté mateix prenent-se la petita molèstia d'avisar a la **Fàbrica del Gas** d'aquesta vila, on li resoldrà el problema

de Cuinar
econòmicament

Les noves tarifes i els lloguers rebaixats, fan que sens estalviar el fluid sigui aquest encara econòmic.

metre'n llurs observacions per a secundar a aquesta normalització.

De la nostra part podem dir al senyor Administrador que, quasi sempre, son diferents indrets de Barcelona els que no reben el periòdic fins determinat dia de la setmana, el que corrobora la seva primera observació.

El reforç de la junta, la suavitat de la pell, la forma elegant i esmerada construcció son quatre punts que el públic sap apreciar en el calçat

GOLIAT

sobre las altres marques

De venda al

Magatzem de Calçats Isidre Martorell

Fins a nosaltres han arribat queixes formulades per adjunts i interventors que han constituït les meses electorals en les darreres eleccions, respecte a que s'han vist obligats a estendre copiosa documentació referent a la constitució d'aquelles meses i de l'acta i certificacions de la votació sense assistència de persona versada en aquelles feines.

Coneixem la existència de disposició oficial que priva de la tal assistència, mes creiem que en les meses on no hi hagi persona apta per aquells quefers, hi hauria manera d'enviar-hi persona que s'encarregués d'aquells treballs, aliviant així a aquells adjunts i interventors que prou a reganyadents abandonen els seus quefers particulars per a complir deures de ciutadania.

Traslladem la queixa a qui puga resoldre aquest assumpte.

MARIA JULIVERT

PROFESSORA D'ESPERANTO

Llçons particulars i a domicili

DR. ROBERT, 16 VENDRELL

La societat coral La Lira continua imperterrita en la compra anyal d'un número de la rifa nadalenca. Enguany és el 9.728 les participacions del qual poden adquirir els socis fins el dimarts, dia 5 del mes entrant; seran de deu rals. Passat aquell dia podran adquirir-ne també els simpaitzants i amics d'aquella entitat vilatana.

El temps ha esdevingut rúfol i variable, havent bufat algun dia el vent cert que ha foragitat les nuvolades i ha fet descendir la temperatura fins a produir petites gelades.

Com teniem anunciat dimecres passat festa de Santa Cecília, la Unió Musical d'aquesta vila va celebrar la festa patronímica dels músics amb una sèrie de actes que infundiren a la vila l'aspecte de festivitat.

A primera hora del matí les gralles feren una matinal; a les deu es celebrà a la església parroquial una missa major en la qual fou executada mestriolament i a gran orquestra la missa a quatre veus del mestre Goicochea, pronunciant una encertada peroració el Rvnt. Econòm-Arxioprest Mn. Joan Guilerà; en sortint d'ofici els músics vendrellencs, seguint una humanitària costum per ells establerta, anaren al Cementiri a posar ramells de flors a les tombes dels seus companys traspassats a millor vida; a la tarda, i al Cine Vendrellenc, es projectà un escollit programa de cine silent amenitzat per una nombrosa orquestra executant selectes composicions i a la nit, al mateix local, s'hi va celebrar un lluit ball.

Els productes sobrants de les festes, que's vegeren favorecudes per nombrosa concurrència, han sigut destinats al Sant Hospital de la vila.

Mereix lloances i aplaudiments la actuació dels nostres músics en la diada patronímica seva.

Josep Aleu Massanet

CORRESPONSAL DEL BANC D'ESPAÑA

ADVOCAT-PROCURADOR

Plaça Pí Margall, 15, 1er VENDRELL

En les eleccions a diputats a Corts darrerament celebrades, ha obtingut una acta el nostre bon amic i compatriota en Joan Ferrer i Navarro, qui integrava un lloc de la candidatura que presentà per la circumscripció de Barcelona província la Esquerra de Catalunya.

Felicitem coralment al nostre particular amic, avui resident a Sabadell, en nom de quins federals anà a la lluita, per la alta honor que li han dispensat els electors de la província de Barcelona, desitjant-li encerts i prosperitat en la carrera política on acaba d'assolir tan bona entrada.

Cridem l'atenció dels nostres subscriptors forans per a que no paguin cap rebut al ex-cobrador del nostre setmanal senyor Salvat, de Tarragona, doncs sabem ha passat a cobrar rebuts atrassats s'ens la nostra autorització. Dit senyor està en descobert amb nosaltres i no hem tingut manera de fer-lo liquidar.

El nou cobrador porta els rebuts de l'any en curs i cap rebut que no sia del corrent any poden negar-se a satisfer-lo, ja que donada la actitud del senyor Salvat, qui feia tants anys ens els cobrava, ens vegerem obligats a deixar-los de compte i recomensar la cobrança des de'l que va d'any, deixant anulats els atrassats per no poguer efectuar amb ell la liquidació corresponent.

Les eleccions celebrades diumenge passat a vila es vegeren favorecudes per una animació poques vegades assolida, no registrant-se cap incident desagradable i acudint numerosos els electors als comicis.

Com a tot arreu, la nota culminant fou l'exercici del dret al sufragi concedit a les dones. Les vendrellenques l'exerciren amb gran intensitat, donant elles un creixent nombre de votacions a la candidatura dretana.

Veus ací els resultats en conjunt de les sis seccions que ara compren el nostre cens electoral:

Candidatura de coalició dretana: Viella, 816; Casabó, 814; Mullerat, 812; Bau, 805 i Palau, 805.

Candidatura d'Esquerra Catalana: Pujol i Font, 932; Llorens, 615; Ruiz Lecina, 614; Sentís, 601 i Mangrané, 565.

Candidatura comunista: Padró, 551; Gómez, 498; Iborra, 496; Domingo, 372 i Viella, 128.

Candidatura de Coalició d'Esquerra Catalana: Nogués Biset, 231; Mallol, 222; Amelilla, 217; Soronellas, 206 i Sabaté, 195.

Per aquests resultats hom pot deduir que'ls comunistes donaren un bon nombre de vots al senyor Pujol i Font. També ella diuen prou eloquentment quina serà la composició del futur Ajuntament, si és que les circumstàncies i enteses no fan variar la composició de les candidatures per regidors.

SECCIO RELIGIOSA

Demà diumenge, a les 5 de la tarda: Rosari, novena a Sant Carles i exercicis a la Verge del Bell Amor; seguidament recb espiritual per els exercitants celadors del Sagrat Cor i V. O. T de Sant Francesc.

Dijous, a dos quarts de set del matí sortirà el Combragar general per els malalts i impeditos.

Divendres, primer de mes, a dos quarts de 7 exposició del Santíssim Sagrament, Hora Santa.

Dissabte, a les 8, Comunió general i exercicis de la Cort de Maria.

Diumenge, 3 de Desembre, a les 9, publicació de la Butlla de la Santa Creuada. Les butlles es despatxaran a la Rectoria, Sagristia i Col·legi dels Germans Carmelites.

SECCIO OFICIAL

REMITIT

Sr. Dtor. de EL BAIX PENEDÈS.—Present Molt Sr. meu: Li agrairé se serveixi publicar en el periòdic de la seva digna direcció el següent escrit, per quina atenció m'hi dono expressives mercès a la bestreta.—
Josep Ferrer.

Havent se observat que en les vigents llistes electorals hi falten els noms d'alguns electors que tenen dret a votar, faig constar que de dita omisió no en té la culpa la Junta Municipal del Cens electoral, ni el que subscriu com alguns ignorants suposen, per no haver tingut art ni part en la confecció de dites llistes.

El Secretari de la J. M. del Cens electoral.—**Josep Ferrer.**

REGISTRE CIVIL

Naixements: Una nena filla de Isidre Trillas Solé i de Emilia Salvador Sans, Criatina Alta, 37.

Matrimonis: Pau Borrell Ventosa amb Maria Trillas Casellas; Josep Vidal Vidal amb Teresa Güell Socías.

Defuncions: Vicenç Valls Puig, 86 anys, Hospital.

IMP. RAMON RAMBLA 4 DE MARÇ VENDRELL

Espaiós local per a llogar al punt més cèntric del carrer Dr. Robert. — Ral Passeig del 4 de Març, núm. 15.

ES VENEN

UNA PEÇA DE TERRA de cabuda 4 jornals de conreu i un de muntanya, situada al terme de Bellvè i partida «Les Perduetes».

UN MAGATZEM, a aquesta vila, carrer de General Prim, número 17.

Per informes dirigir-se a Pau Gomis, Carreró, n.º 28.

Barberia d'Andreu Rossell

Successor de J. Fontana (Adelino)

DR. ROBERT, 27

El nou dueny d'aquest establiment a complau oferint a les seves coneixences i també als antics parroquians de la casa un servei a la altura dels millors dintre del gremi.